

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010350
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanej R. M.

rozhodol:

Obžalovaná R. M., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom R. G., X. X. apríla XXX/XXX, okres Prievidza,

je v i n n á, že

dňa 01.10.2018 na Okresnom súde Prievidza podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, následne súd viedol pod spisovou značkou 4P 46/2018 konanie vo veci starostlivosti o maloletú N. M., v ktorom súdu spolu s návrhom predložila ako dôkaz pracovnú zmluvu zo dňa 05.09.2018, uzatvorenú medzi ňou a zamestnávateľom - M. J. so sídlom P. XX, C., hoci vedela, že zmluva je sfalšovaná,

t e d a

v konaní pred súdom predložila dôkaz, o ktorom vedela, že je sfalšovaný, na účel použiť ho ako pravý, t ý m s p á c h a l a

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1, písm. a) Trestného zákona
a za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 344 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 5, § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vykonal dokazovanie len ohľadne výroku o treste.

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil register trestov číslo listu 97, 168, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 98, 169, správu o povesti číslo listu 99, rozsudok číslo listu 193 - 195.

Na čísle listu 193 - 195 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 48/2018 zo dňa 20.06.2018, právoplatný dňa 22.06.2018, ktorým bola obžalovaná uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e), písm. f) Trestného zákona a pokračovacieho zločinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Za uvedenú trestnú činnosť jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, výkon ktorého jej bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 4

roky. Zároveň obžalovanej boli uložené aj povinnosti uvedené v § 51 ods. 4 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť obžalovanej dňa 22.06.2018 a uplynie dňa 22.06.2022.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov na čísle listu 169 v období od 24.04.2015 do 06.05.2019 bola obžalovaná postihnutá celkom 5 krát v priestupkovom konaní. V štyroch prípadoch sa jednalo o priestupky v oblasti dopravy, v jednom prípade bola postihnutá v priestupkovom konaní za priestupok podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch, za drobnú krádež, ktorej sa dopustila dňa 05.12.2018, teda už po právoplatnom odsúdení vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 48/2018.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku čím naplnila všetky zákonné znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože v konaní pred súdom predložila dôkaz, o ktorom vedela, že je sfaľovaný, na účel použiť ho ako pravý. Okrem vyhlásenia obžalovanej na začiatku hlavného pojednávania v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je zo spáchania trestnej činnosti usvedčovaná aj ďalšími dôkazmi, ktoré v priebehu prípravného konania boli zabezpečené a ktoré tvoria súčasť spisového materiálu v tejto trestnej veci. Uvedené dôkazy majú formou priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivito, ale aj vo svojom súhrne usvedčujú obžalovanú zo spáchania trestnej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uznal obžalovanú vinnou zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná ako vyplýva z registra trestov bola doteraz 1 krát súdne trestaná vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 48/2018, ktorá bola konštatovaná vyššie. Podľa správy z miesta bydliska z obce R. G. zo dňa 11.03.2019, táto je prihlásená v obci bez konkrétnej adresy, je rozvedená. Obec vedie voči nej priestupkové konanie vo veci zanedbávania povinnej školskej dochádzky dieťaťa.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pri určení druhu trestu a jeho výmery súd uložil trest aj s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona (pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu), ale zároveň trest uložil aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom. Súd vidí dôvod na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona najmä v pomeroch obžalovanej a to v tom smere, že v prípade striktného použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona by súd ukladal obžalovanej trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov 6 mesiacov odňatia slobody až do 6 rokov odňatia slobody. Trest odňatia slobody v rozpätí takto upravenej trestnej sadzby považuje súd za neprimerane prísny a dostatočne nevystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovanej. Za primeraný trest považuje súd uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona neprichádzalo do úvahy uložiť obžalovanej iný druh trestu ako trest nepodmienečný. Je však zrejmé, že na obžalovanú treba vplývať uložením nepodmienečného trestu pretože trest, ktorý jej bol uložený vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 48/2018 (podmienečný trest s probačným dohľadom) zrejme nespĺnil svoj prevýchočný účel, keďže obžalovaná sa krátko po uložení takéhoto trestu (uloženého za 2 zločiny) opätovne dopustila úmyselnej trestnej činnosti, zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a navyše dňa 05.12.2018 sa dopustila priestupku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch (drobnej krádeže). Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná, ktorá nemá dobrú správu o povesti ani z miesta bydliska, má sklony k páchaniu trestnej činnosti, keďže trestnú činnosť, ktorá je predmetom tohto rozsudku spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť. Pre výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebola vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.